

Beskæftigelsesministerens besvarelse af spørgsmål nr. 8 af 9. november 2005 fra Folketingets Arbejdsmarkedsudvalg (L 14).

Spørgsmål nr. 8:

Hvorledes er ministerens holdning til et forslag om at indføre omvendt bevisbyrde i forbindelse med begrænsningen af arbejdsgiverens strafansvar?

November 2005

J.nr: 20050008061/201-0010

Svar:

Omvendt bevisbyrde ville indebære, at det var tiltalte, der skulle bevise, at han var uskyldig.

En sådan ordning ville være i strid med det grundlæggende strafferetlige princip, hvorefter bevisbyrden for tiltaltes skyld påhviler anklagemyndigheden. Dette princip kommer også til udtryk i Den Europæiske Menneskerettigheds-konvention. Princippet har til formål at sikre, at uskyldige ikke bliver dømt.

Jeg kan derfor ikke støtte forslaget om, at der indføres omvendt bevisbyrde i forbindelse med begrænsningen af arbejdsgiverens ansvar.

Efter regeringens forslag er det anklagemyndigheden, der skal bevise, at arbejdsgiveren ikke har opfyldt sine pligter efter kapitel 4 i arbejdsmiljøloven.

Som i alle andre arbejdsmiljøretlige straffesager vil arbejdsgiveren (tiltalte) alt andet lige argumentere for, godtgøre, fremlægge dokumentation for m.v., at kravene i arbejdsmiljølovgivningen er opfyldt. Vurderer anklagemyndigheden - på baggrund heraf og på baggrund af politiets efterforskning i øvrigt - at dette *ikke* er tilfældet, eller at der er væsentlig tvivl herom, vil anklagemyndigheden fremsende sagen til retten. Det er herefter retten, der afgør, om arbejdsgiveren skal straffes eller frifindes.